

Kas see siis hää ole, kui meie Lulli võtame?"

"Sah, olgu siis peale," kostis naene, "Sumal minule muidugi last ei annud." Nüüd oli Madis väga rõõmus ja ütles: "noh Kaie, see on hää nõuu! Mis siis muud, mine siis kohe Dtsa-Tõnu juure ja too poisid ära, küll nad annavad!" Kaie aga ei tahtnud ja ütles: "Mine parem isi, see on mehe asi! nii kaua teen mina poisile magamise paiga valmis." Madis tõusis üles ja ütles uksest väljaminees: "Üksi ma tagasi ei tule." Ta ei olnud veel ust kinni pannud, kui Kaie teda tagasi hüüdis: "Kuule Madis, oota veel. Anna veel natuke aega; teeme täna kõik valmis ja siis hooime homiku lähad Dtsa-sauna. Mul lähab ka veel aega, asja täieste järele arvata. Kui sa nüüd poisiga tulles ütleksid: Kaie, see on nüüd sinu poeg! — ma kardan, ma hakkaksin nutma. Sean küll, et su nõuu hää on, aga ei mõista, et ma selle juures õieti rõõmus ei või olla." Nende sõnade juures pühkis ta ise käisega silmi ja

mees ütles: "Hää küll, hooime toon poisid. Ja waata, teeme seda nõnda: sina lähad hooime wara Paide, võttad raha, niipalju kui seda on ja ostad nahka, sest viimane tükk on mul praegu käes; õhtu, kui kodu jõuad, on poisid siin ja su süda lähab jälle rõõmsaks." Kaie oli sellega rahul ja nõuu peetud.

Teisel homikul otsis Kaie raha kokku, rubla ja kuuskümmend kopikat ja läks minema. See pääl teised mõtted ta päha ei hakkanud, kui see: täna saan lapse; ta süda läks ka palju rahulisemaks ja ta soovis: andku Sumal lapsele hääd terwist ja õnne! Nõnda mõteldes sai ta linna. Poest mõõdamines, waata: oh mis ilus rie seal akna peal, punane kollase roosidega. Naine jäi seisma, ilus riie pistis ta silma, naha-õstmine oli unustatud, mõtles aga: sest saaks poisile ilusa westi; ja kui kuue teen, eks ma siis tee westi ka! — Nõnda mõtles, aga ei see aitanud. Süda on kaval petma ja naise süda ütles: "osta aga kohe! ilus rie saab muidu teise kätte ja Lull jääb ilma. Sahad